

Î N C H E I E R E

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Ministerul Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Gheorghe Străisteanu
împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la constatarea încălcării
dreptului de acces la informație și dreptului la examinarea cererii din 12 noiembrie
2015 în termenul stabilit de lege, obligarea prezentării informației și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016, prin care
au fost respinse apelurile declarate de către Gheorghe Străisteanu și Ministerul
Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău
din 18 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 22 decembrie 2015, Gheorghe Străisteanu a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la
constatarea încălcării dreptului de acces la informație și dreptului la examinarea
cererii din 12 noiembrie 2015 în termenul stabilit de lege, obligarea prezentării
informației și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, la data de 12 noiembrie 2015,
a expediat în adresa Ministerului Afacerilor Interne o cerere, prin care a solicitat
examinarea în termenul prevăzut de lege a plângerii din 05 octombrie 2015 în
strictă conformitate cu prevederile Codului contravențional și aplicarea în privința
persoanelor vinovate a dispozițiilor art. 71 Cod contravențional, cu informarea
ulterioară despre decizia adoptată.

Menționează că, cererea enunțată a fost recepționată de către pârât la data de
13 noiembrie 2015, însă nu a primit în termen nici un răspuns și nici o informație
despre rezultatul examinării plângerii din 05 octombrie 2015.

Consideră că, angajații pârâtului i-au încălcat dreptul la informație și dreptul
la examinarea cererii în termenul stabilit de lege, ignorând termenul de 15 zile, o
prevedere imperativă prevăzută expres de Legea privind accesul la informație, mai

mult, nu i-a fost prezentată nici informația solicitată, ceea ce contravine Constituției Republicii Moldova și Convenției Europene.

Relevă că, în temeiul Legii privind accesul la informație, Legii contenciosului administrativ și Codului civil, este în drept să solicite repararea prejudiciului material și moral cauzat, cu obligarea pârâtului să examineze cererea din 12 noiembrie 2015 în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

Mai invocă că, prejudiciul moral și material cauzat este în directă legătură cu acțiunile ilegale ale colaboratorilor Ministerului Afacerilor Interne, mai mult, este înafara oricăror dubii că persoanele responsabile ale Ministerului au acționat vădit ilegal, ignorând intenționat termenul prevăzut de lege pentru soluționarea cerințelor indicate în cererea din 12 noiembrie 2015 și furnizarea informației solicitate.

Susține că, prin refuzurile nemotivate de a examina în termen legal cererea sa, angajații Ministerului Afacerilor Interne au încălcat limitele legale, iar circumstanțele în care administrația pârâtului refuză să acționeze, i-a provocat daune morale și materiale irecuperabile.

Solicită constatarea încălcării drepturilor sale la informație și la examinarea în termen a cererii din 12 noiembrie 2015, obligarea Ministerului Afacerilor Interne să examineze cererea din 12 noiembrie 2015 în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și să-i prezinte informația solicitată, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 2300 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 18 mai 2016 a fost admisă parțial acțiunea și a fost constatată încălcarea dreptului lui Gheorghe Străisteanu la informație și dreptului la examinarea cererii din 12 noiembrie 2015 în termenul stabilit de lege, a fost obligat Ministerul Afacerilor Interne să examineze cererea din 12 noiembrie 2015 și să prezinte lui Gheorghe Străisteanu informația solicitată. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță constatând încălcarea dreptului de acces la informație și a dreptului la examinarea cererii din 12 noiembrie 2015 în termenul stabilit de lege, și-a argumentat concluzia prin faptul că, cererea înaintată de către reclamant la data de 12 noiembrie 2015 a fost recepționată de către reprezentanții pârâtului la data de 13 noiembrie 2015, fapt confirmat prin avizul recomandat, însă, deși pârâtul susține că a expediat reclamantului răspunsurile nr. S-1778 din 25 noiembrie 2015 și nr. S-777 din 21 octombrie 2015 în termenul prevăzut de lege, un aviz de recepție de către reclamant a răspunsului lipsește.

Respingând cerința privind repararea prejudiciului moral, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul nu a probat gradul de întindere a suferințelor, or, obligarea Ministerului Afacerilor Interne la examinarea cererii din 12 noiembrie 2015, cu prezentarea informației solicitate este o satisfacție echitabilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2016 au fost respinse apelurile declarate de către Gheorghe Străisteanu și Ministerul Afacerilor Interne și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 28 februarie 2017, Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea

integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești și le consideră neîntemeiate, deoarece au fost încălcate normele de drept material și, anume, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea.

Menționează că, instanța de apel neîntemeiat a concluzionat precum că, Ministerul Afacerilor Interne nu a oferit intimatului un răspuns la cererea înaintată în termenul stabilit de legislație, deoarece la data de 25 noiembrie 2015, Direcția de Poliție a mun. Chișinău a emis răspunsul nr. S-1778/15, prin care a informat intimatul referitor la solicitările înaintate.

Califică ca eronată concluzia instanței de apel precum că, Ministerul Afacerilor Interne nu a negat faptul neoferirii răspunsului intimatului și nu există probe, care ar dovedi oferirea unui răspuns intimatului la cererea din 12 noiembrie 2015, concluzie care vine în contradicție atât cu declarațiile reprezentantului Ministerului expuse în referință, cererea de apel și în cadrul tuturor ședințelor de judecată, care au avut loc, cât și cu materialul probatoriu anexat la materialele cauzei.

Sușține că, Ministerul Afacerilor Interne a dat răspuns la cererea intimatului în termenul legal, fapt confirmat prin răspunsul nr. S-1778/15 din 25 noiembrie 2015, care a fost expediat intimatului prin intermediul Oficiului poștal și anexat la materialele cauzei.

Invocă că, instanța de apel a aplicat eronat și normele de drept material, interpretând eronat și extensiv prevederile Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație.

În acest sens, declară că, instanța a constatat că, răspunsul eliberat de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău urma să fie expediat prin scrisoare recomandată, însă conform prevederilor art.15 alin. (1) și (3) din Legea nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, cererile scrise cu privire la accesul la informație vor fi înregistrate în conformitate cu legislația cu privire la registre și petiționare. Deciziile, luate în conformitate cu prezenta lege, vor fi comunicate solicitantului într-un mod ce ar garanta recepționarea și conștientizarea acestora.

Afirmă că, Legea privind accesul la informație nu stabilește că, răspunsul la cerere urmează a fi expediat prin scrisoare cu aviz de recepție, iar Direcția de Poliție a mun. Chișinău a expediat răspunsul la cererea intimatului în ordinea generală, prin scrisoare simplă, mod ce garantează recepționarea acestuia de către destinatar, mai mult, avizul de recepție nu acordă o garanție suplimentară a recepționării efective a răspunsului.

Califică ca neîntemeiată și concluzia instanței de apel precum că, Ministerul nu a dat răspuns la cererea intimatului din 12 noiembrie 2015 și că soluția primei instanțe nu constituie o obligare de examinare repetată a aceleiași cereri, or, Direcția de Poliție a mun. Chișinău a dat răspuns la cererea intimatului din 12 noiembrie 2015, fapt confirmat prin răspunsul nr. S-1778/15 din 25 noiembrie 2015, anexat la dosar.

Relevă că, intimatul a primit răspunsul menționat și în cadrul examinării pricinii în fond, acesta fiind prezentat și anexat la materialele cauzei, astfel, o examinare repetată a cererii nu poate fi admisă.

Menționează că, intimatul nu a manifestat un dezacord cu răspunsul oferit, dar a indicat doar asupra faptului că, acesta nu a fost oferit în termen.

Astfel, susține că, instanța de apel eronat a constatat că, informația solicitată de către intimat nu a fost recepționată de către acesta și ca urmare, neîntemeiat a fost obligat Ministerul Afacerilor Interne să examineze repetat aceeași cerere.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 29 decembrie 2016 (f. d. 135), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 28 februarie 2017 (f. d. 130).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară,

sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Ministerului Afacerilor Interne ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic